

Demanem al Parlament Europeu i als parlamentaris europeus...

La Declaració Universal de la Unesco (2001) i l'Agenda 21 de la Cultura adoptada a Barcelona (2004) consideren la diversitat cultural, en particular la pluralitat de les llengües, com a principal patrimoni de la humanitat.

El president Chirac va lamentar, davant els amerindis que rebia «la tragèdia oculta que té lloc encara al davant nostre per tots els continents: la desaparició lenta de cultures i de llengües minoritzades minvades per moviments dominants».

Ara bé, el nombre de catalanoparlants no deixa de disminuir a Catalunya del Nord. Després de 350 anys de discriminació cultural i lingüística, la supervivència de la nostra llengua està en joc.

Demanen al Parlament Europeu i als parlamentaris de divulgar que membres d'una nació europea, els catalans de la Catalunya del Nord, estem dins la mateixa situació que les poblacions ameríndies.

La constitució francesa reconeix l'existència només d'una sola llengua en el seu territori, el francès (article 2 de la Constitució francesa) i ni tan sols admet el concepte de «minoria nacional». La història catalana no és ensenyada. La llengua catalana, rebaixada al nivell de «llengua regional» no té cap estatut jurídic que garanteixi la seva protecció ni el seu desenvolupament.

La declaració d'un ministre francès de l'Educació fa uns anys que deia «les llengües regionals no mereixen formar part dels reptes culturals de demà» posa de manifest aquesta política discriminatòria.

Demanem al Parlament Europeu i als parlamentaris que pressionin el govern francès per tal que reconegui els drets culturals col·lectius.

França que pretén ser «el país dels drets de l'home» ha signat, però encara no ha ratificat ni la Carta Europea per les Llengües Regionals o Minoritzades, ni el conveni-marc per a la protecció de les minories nacionals. Malgrat tot, França exigeix que tots els països candidats a l'adhesió a la Unió Europea signin i ratifiquin obligatòriament els dos textos.

Demanem al Parlament Europeu i als parlamentaris que denunciïn a cada ocasió en les diferents assemblees europees el doble llenguatge de l'Estat francès.

El novembre de 2001, el Comitè dels drets econòmics, socials i culturals de les Nacions Unides va condemnar França fermament de «l'absència de reconeixement de les minories a França». Recalca que «la igualtat davant la llei no permet sempre d'assegurar la igualtat de gaudir dels drets de l'home, i més precisament dels drets econòmics, socials i culturals de grups minoritaris en el país».

Es va cridar França a ratificar la Convenció marc europea sobre les minories nacionals (que només França i Turquia no han signat), la Carta europea de les llengües regionals o minoritzades, i l'article 27 del Pacte internacional dels drets civils i polítics (1966) que precisa que dins els Estats on existeixen minories lingüístiques «les persones membres d'aquestes minories no poden ser privades del dret de tenir, amb el conjunt dels altres membres de llur grup, llur pròpia vida cultural ».

També el conveni internacional dels drets del nen (1989) afirma aquest mateix dret per als nens d'origen autòcton en l'article 30 pel qual França va emetre reserves.

Demanem al Parlament Europeu i als parlamentaris que cridin el govern francès per tal que ratifiqui la Carta europea de les llengües regionals o minoritzades i els altres documents esmentats.

27 d'abril de 2006 la **FEDERACIÓ** al Parlament Europeu